

ആകാംക്ഷയുടെ ജാലകം

"അമ്മേ എങ്ങനെ ഉണ്ട് അച്ഛാച്ചന് ഇന്ന് ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യുമോ?...."

തനു ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.

"ഉം ഇന്ന് നെഗറ്റീവ് ആവും ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു "

അമ്മ മറുപടി പറഞ്ഞു

"അപ്പൊ ഇന്ന് വരുമോ അച്ഛനും അച്ഛാച്ചനും" തനുവിന്റെ അനിയത്തിമാർ സന്തോഷത്തോടെ ചോദിച്ചു..

"ആ വരും"

"യേ.....യേ....."അവർക്ക് സന്തോഷമായി.

തനുവിന്റെ അച്ഛനും അമ്മക്കും അച്ഛാച്ചനും എല്ലാം കോവിഡ് ആയതുകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്ക് ആരും വരുന്നില്ല. ആരെയും കാണാത്ത ആ നാളുകൾ ചതുരപ്പെട്ടിയിൽ അകപ്പെട്ട പോലെ ജാലകങ്ങൾ എല്ലാം അടച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ഇത് കേട്ടതും അടച്ചിട്ട ആ ജാലകങ്ങൾ തുറന്ന് തനുവും അനിയത്തിമാരും അവരെ കാത്തിരുന്നു. "മക്കളെ അച്ഛാച്ചനെ ഐ സി യു വിലേക്ക് മാറ്റി ത്രെ വച്ചാണ് "അമ്മ സങ്കടത്തോടെ വന്ന് പറഞ്ഞു. "അയ്യോ... എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ ഉണ്ട്" അവർ വിഷമത്തോടെ ചോദിച്ചു. "

"അതറിയില്ല അച്ഛാച്ചന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്ക്,ഒപ്പം എന്റെ ബാഗിൽ നിന്ന് കുറച്ച് കാശെടുത്ത് അച്ഛാച്ചന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ള മൂകാംബിക ദേവിക്ക് ഉഴിഞ്ഞ് വെക്ക്" അമ്മ ഇടറിയ ശബ്ദത്തിൽ മുകളിൽ നിന്ന് വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. അമ്മ മുകളിൽ ക്വാനാന്റയിനിൽ ഇരിക്കുകയാണ്.

"ആ ശരി അമ്മേ.. അമ്മ മരുന്ന് കഴിക്കാൻ മറക്കണ്ട". അവർ വേഗം പൂജാമുറിയിൽ ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. " മൃകാംബിക അമ്മ ഞങ്ങളുടെ അച്ഛാച്ചന് ഒന്നും വരുത്തരുതേ. ഈശ്വരാ രക്ഷിക്കണേ....."

അവർ കുറേനേരം പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അമ്മയ്ക്ക് ഒരു ഫോൺ വന്നു. അച്ഛാച്ചൻ നെഗറ്റീവായി. അവർ സന്തോഷത്തോടെ ചോദിച്ചു. " അപ്പാ ഇന്ന് വരുംല്ലേ അവർ".

"ഇല്ല, ന്യൂമോണിയ ആണത്രേ അച്ഛാച്ചന്" അമ്മ പറഞ്ഞു.

"അയ്യോ അമ്മേ ഞങ്ങൾക്ക് അച്ഛാച്ചനെ കാണാൻ പറ്റുമോ? വീഡിയോ കോളിൽ കുറച്ചു ദിവസമായില്ലേ കണ്ടിട്ട്? അച്ഛാച്ചനും അത് ഒരു ആശ്വാസമാവും." അച്ഛാച്ചനെ കാണാനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ അവർ ചോദിച്ചു. "ഏയ് പറ്റില്ല ഐ സി യു വിന്ററെ ഉള്ളിലേക്ക് ഫോൺ ഒന്നും കൊണ്ടുവാൻ പറ്റില്ല." അമ്മ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോഴേക്കും അവർക്ക് സങ്കടമായി.

അന്ന് അമ്മ പോയി ടെസ്റ്റ് ചെയ്തു. റിസൾട്ട് അറിയാൻ അവർ തുറന്നിട്ട ജാലകത്തിന്റേ അടുത്ത് ചെന്നിരുന്നു. അമ്മ കോവിഡ് നെഗറ്റീവായപ്പോൾ അവർക്ക് ചെറിയ ഒരു സമാധാനം തോന്നി. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അച്ഛൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "അച്ഛാച്ചന് നല്ല ഭേദം ഉണ്ട്". ഐ സി യു വിലെ ഏറ്റവും ഭേദമുള്ള ആൾ അച്ഛാച്ചനാണെന്നും ഓക്സിജൻ കൊടുക്കുന്ന ബെ പാപ്പ് മിഷൻ എടുത്തുമാറ്റി സാധാരണ ഓക്സിജൻ കൊടുക്കാം എന്നും പറഞ്ഞു. നഷ്ടപ്പെടും എന്ന് കരുതിയ തണൽ തിരിച്ചു കിട്ടിയ സന്തോഷത്തിൽ തനുവും അനിയത്തിമാരും തുറന്നിട്ട ആ ജാലകത്തിന് അടുത്ത് പോയിരുന്നു. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ വന്നു പറഞ്ഞു " അച്ഛാച്ചന് തീരെ വയ്യാ ത്രെ, വെന്റിലേറ്ററിലേക്ക് മാറ്റുകയാണെന്ന് ". അവർ സങ്കടം കൊണ്ട് കരയാൻ തുടങ്ങി കുറേ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ട്രിങ്.. ട്രിങ്.. അമ്മയുടെ ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചു..

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മുറ്റത്ത് ആംബുലൻസ് വന്നു നിൽക്കുന്നു.
അച്ഛാച്ചനെ അവസാനമായി കാണാനുള്ള ആകാംക്ഷയോടെ പാതി തുറന്നിട്ട
ആംബുലൻസിന്റെ ജാലകത്തിലൂടെ അവർ എത്തി നോക്കി.

തിരികെ കിട്ടുമെന്ന് കരുതിയ തണൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിന്റെ ദുഃഖത്തിൽ
അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

നിഴൽ വീണ വഴിയിൽ അവൾ ഒറ്റയ്ക്കായ പോലെ തോന്നി. പെട്ടെന്ന്
തുറന്നിട്ട ആ ചില്ലുജാലകം ആരോ വലിച്ചടച്ചു....
